EUROOPA KOHTU MÄÄRUS (viies koda)

18. märts 2010 *

Kohtuasjas C-282/09 P,

mille ese on Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 17. juulil 2009 esitatud apellatsioonkaebus,

Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE), asukoht Strasbourg (Prantsusmaa), esindajad: advokaadid P. Greffe ja L. Paudrat,

apellant,

teine menetlusosaline:

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindaja: A. Folliard-Monguiral,

kostja Üldkohtus,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja esimees E. Levits, kohtunikud M. Ilešič (ettekandja) ja M. Berger,

kohtujurist: P. Cruz Villalón,
kohtusekretär: R. Grass,

olles ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on andnud järgmise

määruse

1 Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (edaspidi „CFCMCEE") palub oma apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 20. mai 2009. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-405/07 ja T-406/07: CFCMCEE *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (P@YWEB CARD ja PAYWEB CARD) (EKL 2009, lk II-1441, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus"), millega jäeti osaliselt rahuldamata tema tühistamishagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") esimese apellatsioonikoja 10. juuli 2007. aasta otsuse peale (asi R 119/2007-1) ja 12. septembri 2007. aasta otsuse peale (asi R 120/2007-1) (edaspidi „vaidlusalused otsused"), millega jäeti rahuldamata tähiste P@YWEB CARD ja PAYWEB CARD (edaspidi „asjaomased tähised") ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlused.

Õiguslik raamistik

2 Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 tunnistati kehtetuks nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (kodifitseeritud versioon) (ELT L 78, lk 1), mis hakkas kehtima 13. aprillil 2009. Põhikohtuasja faktiliste asjaolude asetleidmise kuupäeva arvestades tuleb põhikohtuasja suhtes siiski kohaldada määrust nr 40/94.

3 Määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktides b ja c on sätestatud:

„Ei registreerita:

[…]

b) kaubamärke, millel puudub eristusvõime;

c) kaubamärke, mis koosnevad ainult sellistest märkidest või tähistest, mis tähistavad kaubanduses sorti, kvaliteeti, kvantiteeti, otstarvet, väärtust, geograafilist päritolu või kaupade tootmise või teenuste pakkumise aega või muid kauba või teenuse omadusi."

4 Sama määruse artiklis 73, mis käsitleb otsuste põhjendamist, on sätestatud:

„[Ühtlustamisa]meti otsustes märgitakse põhjused, millel need rajanevad. Otsuste aluseks võivad olla üksnes põhjused või tõendid, mille kohta huvitatud isikutel on olnud võimalik esitada oma seisukoht."

Vaidluse taust

5 CFCMCEE palus 1. juunil 2004 ühtlustamisametil registreerida asjaomased tähised ühenduse kaubamärkidena.

6 Kaubad ja teenused, mille jaoks kaubamärkide registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) (edaspidi „Nizza kokkulepe") klassidesse 9, 36 ja 38 ning vastavad nendes klassides vaidlustatud kohtuotsuse punktis 2 ära toodud kirjeldusele.

7 Ühtlustamisameti kontrollija keeldus 18. ja 19. jaanuari 2005. aasta otsustega määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c alusel asjaomaste tähiste registreerimisest.

8 CFCMCEE esitas 18. märtsil 2005 märkused ühtlustamisameti vastuväidete kohta.

9 Ühtlustamisameti kontrollija jättis 5. ja 7. detsembri 2006. aasta otsustega registreerimistaotluses osutatud kaupade ja teenuste registreerimisest keeldumise otsused jõusse.

10 CFCMCEE esitas 16. jaanuaril 2007 mõlema otsuse peale kaebuse.

11 Ühtlustamisameti esimene apellatsioonikoda jättis vaidlusaluste otsustega need kaebused rahuldamata, tuginedes vaid määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktile b.

12 CFCMCEE esitas nende otsuste peale hagid Üldkohtule.

Vaidlustatud kohtuotsus

13 Seoses asjaomaste tähiste tähendusega määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b mõttes leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 46, et need tähised koosnevad sõnadest, mis omavad eraldi võetuna tähendust inglise keelt kõneleva või inglise keele elementaarse oskusega keskmise tarbija jaoks. Üldkohus lisab selle kohtuotsuse punktis 47, et „kombinatsioonid „p@yweb" ja „payweb", mis võivad tähistada tasulist elektroonilist või infotehnoloogilist infrastruktuuri ning selles kontekstis osutatavaid tasulisi teenuseid, ei suuda keskmisele tarbijale jätta taotletud kaubamärkidest ebatavalist või omapärast muljet".

14 Üldkohus sedastas, et ühtlustamisameti apellatsioonikoda võis põhjendatult järeldada, et inglise keelt kõnelev avalikkus peab asjaomaseid tähiseid nii üksikasjades kui ka tervikuna kohe „kaartideks, mis võimaldavad tasulist pääsemist Interneti-taolisesse infotehnoloogilisse või elektroonilisse kommunikatsioonivõrku või elektroonilist maksmist sellise võrgu kaudu sooritatud kaubandustehingutes" (vaidlustatud kohtuotsuse punkt 50).

15 Asjaomaste tähiste eristusvõimet hinnates tõdes Üldkohus kõigepealt vaidlustatud kohtuotsuse punktis 53, et „kõnealused Nizza kokkuleppe klassidesse 9, 36 ja 38 kuuluvad kaubad ja teenused on väga erinevad ning kuuluvad erinevatesse kaupade ja teenuste rühmadesse ning kategooriatesse."

16 Seejärel märkis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 54 ja 55, et kui sama keeldumispõhjus esitatakse kaupade või teenuste kategooria või rühma kohta, siis saab piirduda üldise põhjendusega, mis hõlmab kõiki asjaomaseid kaupu või teenuseid, kuid ühtlustamisameti võimalus esitada niisugune üldine põhjendus ei saa siiski muuta tühiseks EÜ artiklis 253 ja määruse nr 40/94 artikli 73 esimeses lauses sätestatud põhjendamiskohustuse eesmärki. Seega tuleb Üldkohtu hinnangul kontrollida, kas „kõnealuste kaupade või teenuste vahel on piisavalt otsene ja konkreetne seos, et need moodustavad kõnealuste kaupade või teenuste piisavalt homogeense kategooria või rühma, selleks et ühtlustamisamet saaks kasutada sellist üldist põhjendust". Lõpetuseks leidis Üldkohus, et üksnes asjaolu, et kõnealused kaubad või teenused kuuluvad Nizza kokkuleppe samasse klassi, ei ole selleks siiski piisav, sest nendesse klassidesse kuuluvad sageli väga erinevad kaubad või teenused, mille vahel ei ole tingimata niisugust piisavalt otsest ja konkreetset seost.

17 Kõnealuse kokkuleppe tähenduses klassi 9 kuuluvate kaupade osas jõudis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 59 järeldusele, et mälu- või kiipkaardid; magnetkaardid; magnet- või kiipidentifitseerimiskaardid; magnet- või kiipmaksekaardid, magnet- või kiipkrediit- või deebetkaardid; magnetandmekandjad ja telerite

ettemakseseadmed moodustavad „sarnaste või isegi identsete tunnusjoonte ja ülesannete tõttu" kaupade homogeense rühma.

18 Üldkohus lükkas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 61 ja 62 kõigi käesoleva määruse eelmises punktis mainitud kaupade osas tagasi väite, mis käsitles määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumist, kuid rahuldas selle kõnealuse kohtuotsuse punktides 64 ja 65 magnetandmekandjate suhtes.

19 Nizza kokkuleppe klassi 36 kuuluvate „krediitkaarditeenuste" ja „deebetkaarditeenuste" suhtes oli Üldkohus seisukohal, et need teenused on homogeensed, kuna seonduvad eelkõige toimingutega, mis sooritatakse kaugtoiminguna Internetti ja infotehnoloogilisse võrku üldisemalt ühendatud maksekaardi käsutusse andmise abil, nõustudes selles osas vaidlusaluste otsustega. Sellest tulenevalt möönis ta, et nimetatud teenuste kohta võis esitada üldise põhjenduse, ja sedastas, et ühtlustamisameti apellatsioonikoda võis õiguspäraselt järeldada, et asjaomaste tähiste ülesanne on kõnealuste teenuste kaubanduslik esitlus ning et neil tähistel puudub kõnealuste teenuste suhtes eristusvõime (vaidlustatud kohtuotsuse punktid 75–78).

20 Seejärel tõdes Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 80, et muude klassi 36 kuuluvate teenuste vahel on „teatud sugulus", sest neil on sama eesmärk, nimelt kaubandustehingute sooritamine kindlustus-, kinnisvara-, panga-, rahandus- ja infotehnoloogiavaldkonnas, kaasa arvatud maksmine kaardiga ja vajadusel elektrooniliselt. Seetõttu möönis Üldkohus, et on võimalik järeldada, et need teenused kuuluvad homogeensesse teenuste rühma, selleks et saaks esitada üldise põhjenduse.

21 Järgmiseks leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 81, et asjaomastel tähistel puudub eristusvõime asjaomaste teenuste suhtes, kuna need tähistavad „võimalust sooritada kaardiga makseid kaugtoiminguna või elektrooniliselt

kinnisvara-, kindlustus-, panga-, finants- ja infotehnoloogiavaldkonda kuuluvates kaubandustehingutes".

22 Nizza kokkuleppe klassi 38 kuuluvate teenuste kohta leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 84, et teenused, milleks on „side; arvutiterminaliside; telekommunikatsiooniteave; elektronpost; teadete edastamine; teabe- ja kuvaedastus arvuti abil; satelliitülekanded; teabe edastamine Interneti, intraneti ja ekstraneti kaudu; raalistatud interaktiivse teabe edastamine; raalistatud andmebaasist pärineva teabe edastamine; rahvusvaheline andmevahetus raalistatud võrgusüsteemide vahel; sidusandmevahetus" on homogeensed, sest neil on ühine ülesanne edastada Interneti või muude kommunikatsioonivõrkude vahendusel teavet. Seejärel sedastas Üldkohus, et asjaomased tähised kirjeldavad ühte nende teenuste omadust, s.o võimalust pääseda kaardi abil Internetti või muusse kommunikatsioonivõrku ning võimalust teha seal teabeedastustoiminguid ja muid võrgutehinguid, nagu ostud ja maksed kaugtoimingutena.

23 Olles märkinud vaidlustatud kohtuotsuse punktis 12, et vaidlusalused otsused põhinevad üksnes määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktil b, leidis Üldkohus sama kohtuotsuse punktis 93, et selle määruse artikli 7 lõike 1 punkti c kohaldamine ei ole tema menetluses oleva kohtuasja ese.

24 Lõpuks tühistas Üldkohus osaliselt vaidlusalused otsused osas, milles neis keelduti asjaomaste tähiste registreerimisest ühenduse kaubamärgina järgmiste kaupade ja teenuste jaoks:

– Nizza kokkuleppe klassi 9 kuuluvad foto-, filmi-, signalisatsiooni-, kontrollivahendid ning seadmed; heli või kujutise salvestus-, edastus- ja taasesitusaparatuur;

heliplaadid; elektroonilised märkmikud; müügiautomaadid; videolindid; sularaha-, pileti-, kontoteatise- ja kontoväljavõtte automaadid; kaamerad (kinoseadmed), videokaamerad; videokassetid; CD-ROM-id; triipkoodilugejad; CD-d (audio-video); optilised CD-d, valerahadetektorid; disketid; magnetandmekandjad; optilised andmekandjad; videoekraanid; andmetöötlusseadmed; sidepidamisseadmed; arvutiliidesed; lugejad (andmetöötlusseadmed); tarkvara (salvestatud programmid); monitorid (arvutiprogrammid); arvutid; arvutite välisseadmed; salvestatud arvutiprogrammid; salvestatud operatsioonisüsteemi programmid (arvutitele); raadiotelefonid; vastuvõtjad (audio, video); telefoniaparaadid; telerid; ajakasutuse registreerimise aparaadid; saatjad (side); kesktöötlusseadmed (protsessorid);

– Nizza kokkuleppe klassi 38 kuuluvad teabeagentuuride teenused (uudised) eelkõige pangandussektoris; raadioside; telefoniside; telegrammide saatmine; telegrammide edastamine; televisiooniprogrammi levi; raadiosaade; televisioonisaade; telekommunikatsiooniseadmete rent; teateedastamisseadmete rent; telefonide rent; mobiiltelefoniside; telefoniteenused.

25 Teisalt jättis Üldkohus hagi rahuldamata osas, mis käsitleb asjaomaste tähiste registreerimist ühenduse kaubamärgina järgmiste kaupade ja teenuste jaoks:

– Nizza kokkuleppe klassi 9 kuuluvad mälu- või kiipkaardid; magnetkaardid, magnet- või kiipidentifitseerimiskaardid; magnet- või kiipmaksekaardid, magnet- või kiipkrediit- või deebetkaardid; telerite ettemakseseadmed;

– Nizza kokkuleppe klassi 36 kuuluvad krediitkaarditeenused ja deebetkaarditeenused;

– Nizza kokkuleppe klassi 36 kuuluvad kinnisvaratehingud, õnnetusjuhtumi kindlustus; faktooring; pangandustegevus; finantstegevus; rahandustegevus; krediiditeenused; inkassoteenused; finantsanalüüs; kindlustus; finantsliising; kinnisvarahindamine (hinnangud); kupongide väljastamine; tagatiskassa; kapitali moodustamine, investeerimine ja paigutamine; kautsjonid (tagatised); rahavahetustegevused; tšekkide kontrollimine; reisitšekkide väljaandmine; finantskonsultatsioon; kindlustusvahendus; kinnisvaravahendus; börsivahendus; krediit; väärtesemete hoiustamine; hoiustamine seifides; finantshinnangud ja -ekspertiis (kindlustus, pangandus, kinnisvara); usaldushoiuteenused; finantseerimisteenused; finantsteave (kindlustus, pangandus, kinnisvara); fondide moodustamine, investeerimine ja paigutamine; fondide elektrooniline ülekanne, varahaldus; finantsteave; üüri kogumine; tervisekindlustus; merekindlustusteenused; hüpoteekide seadmine; finantsoperatsioonid; rahandusoperatsioonid; finantssponsorlus; laen (finants); finantstehingud; elukindlustus; kontohaldamine; finantsteabe sidusteenused, finantsteabe elektroonilised interaktiivsed teenused (välja arvatud kaubamärgi registreerimistaotlustes ettenähtud kõigi teenuste osas otsehüvitussüsteemi kuuluvad tervishoidu ja meditsiinitehnoloogiat puudutavad teenused), kuna need eeldavad kaardi kasutamist või on sellega seotud;

– Nizza kokkuleppe klassi 38 kuuluvad side; teabeagentuuride teenused (uudised) eelkõige pangandussektoris; raadioside; telefoniside; televisiooniprogrammi levi; raadiosaade; televisioonisaade; telekommunikatsiooniteave; telekommunikatsiooniseadmete rent; teateedastamisseadmete rent; telefonide rent; mobiiltelefoniside; satelliitülekanded; telefoniteenused; teabe edastamine Interneti, intraneti ja ekstraneti kaudu; raalistatud interaktiivse teabe edastamine; raalistatud andmebaasist pärineva teabe edastamine; rahvusvaheline andmevahetus raalistatud

võrgusüsteemide vahel; sidusandmevahetus (välja arvatud kaubamärgi registreerimistaotlustes ettenähtud kõigi teenuste osas otsehüvitussüsteemi kuuluvad tervishoidu ja meditsiinitehnoloogiat puudutavad teenused), kuna need eeldavad kaardi kasutamist või on sellega seotud.

Poolte nõuded

26 CFCMCEE palub apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsus osaliselt ning mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

27 Ühtlustamisamet palub Euroopa Kohtul jätta apellatsioonkaebus vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või siis põhjendamatuse tõttu rahuldamata ja mõista kohtukulud välja CFCMCEE-lt.

Apellatsioonkaebus

28 Vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artiklile 119 võib Euroopa Kohus suulist menetlust avamata ettekandja-kohtuniku ettekande alusel ja pärast kohtujuristi ärakuulamist jätta apellatsioonkaebuse mis tahes ajal põhistatud määrusega täielikult või osaliselt läbi vaatamata, kui see on ilmselgelt vastuvõetamatu, või rahuldamata, kui see on ilmselgelt põhjendamatu.

A – *Poolte argumendid*

29 Esimeses kahest väitest, mille CFCMCEE apellatsioonkaebuse toetuseks esitab, väidab ta, et Üldkohus rikkus määruse nr 40/94 artiklit 73, kui jättis vaidlusalused otsused jõusse osas, milles nendega keelduti registreerimast asjaomaseid tähiseid järgmiste kaupade ja teenuste jaoks:

– Nizza kokkuleppe klassi 9 kuuluvad magnet- või kiipidentifitseerimiskaardid;

– Nizza kokkuleppe klassi 36 kuuluvad kinnisvaratehingud, õnnetusjuhtumi kindlustus; inkassoteenused; finantsanalüüs; kindlustus; finantsliising; kinnisvarahindamine (hinnangud); kupongide väljastamine; tagatiskassa; rahavahetustegevused; tšekkide kontrollimine; reisitšekkide väljaandmine; finantskonsultatsioon; kindlustusvahendus; kinnisvaravahendus; börsivahendus; väärtesemete hoiustamine; hoiustamine seifides; finantshinnangud ja -ekspertiis (kindlustus, pangandus, kinnisvara); finantsteave (kindlustus, pangandus, kinnisvara); varahaldus; finantsteave; üüri kogumine; tervisekindlustus; merekindlustusteenused; elukindlustus; finantsteabe sidusteenused, finantsteabe elektroonilised interaktiivsed teenused;

– sama kokkuleppe klassi 38 kuuluvad arvutiterminaliside; telegrammide edastamine; telegrammide saatmine; telekommunikatsiooniteave; elektronpost; teadete edastamine; teabe- ja kuvaedastus arvuti abil; satelliitülekanded.

30 Sellega seoses täpsustab CFCMCEE, et ühtlustamisameti apellatsioonikoda piirdus sellega, et uuris asjaomaste tähiste eristusvõimet kõnealuste kaupade ja teenuste suhtes üldiselt, põhjendamata oma otsust seoses iga vaadeldava kauba või teenusega.

31 Kuid kuna need kaubad ja teenused ei moodusta homogeenset rühma, on vaidlusalused otsused ja vaidlustatud kohtuotsus ilmselgelt ebapiisavalt põhjendatud, mistõttu on rikutud määruse nr 40/94 artiklit 73.

32 CFCMCEE väitel on kaubad ja teenused homogeensed vaid siis, kui neil on korraga nii sama olemus kui ülesanne. Kui need kaks kumulatiivset kriteeriumi ei ole täidetud – mis on nii käesoleval juhul – on üldise põhjenduse võimalus välistatud.

33 Teise väitega, mis käsitleb määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumist seoses Nizza kokkuleppe klassi 9 kuuluvate järgmiste kaupadega: mälu- või kiipkaardid; magnetkaardid, magnet- või kiipidentifitseerimiskaardid; magnet- või kiipmaksekaardid, magnet- või kiipkrediit- või deebetkaardid; telerite ettemakseseadmed, väidab CFCMCEE, et Üldkohus järeldas, et asjaomastel tähistel puudub eristusvõime, kuna need on kirjeldavad. Seda tehes tõlgendas Üldkohus CFCMCEE sõnul ebaõigelt Euroopa Kohtu 8. mai 2008. aasta otsuse kohtuasjas C-304/06 P: Eurohypo *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet (EKL 2008, lk I-3297) punkti 54, mille kohaselt kõik selle määruse artikli 7 lõike 1 punktides b–d nimetatud keeldumispõhjused on teineteisest sõltumatud ning nõuavad eraldi hindamist.

34 Ühtlustamisamet toob esile, et kui sama keeldumispõhjus esitatakse kaupade või teenuste kategooria või rühma kohta, võib ametiasutus piirduda üldise põhjendusega, mis hõlmab kõiki asjaomaseid kaupu või teenuseid. Ühtlustamisamet rõhutab ka, et CFCMCEE ajab segi kaupade ja teenuste kategooriate homogeensuse probleemi ja

registreerimistaotluse esemeks olevate kaubamärkide tähenduse (ning eristusvõime puudumise) homogeensuse probleemi, kui seda analüüsida iga kategooria alusel. Kui analüüsitakse määruse nr 40/94 artikli 73 esimese lause rikkumist käsitlevat väidet, on asjakohane vaid esimene küsimus. Teine küsimus on asjakohane üksnes määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumist käsitleva väite analüüsi puhul.

35 Lisaks peab ühtlustamisamet ilmselgelt põhjendamatuks CFCMCEE esitatud argumenti, mille kohaselt on teatavad kaubad ja teenused homogeensed – mis kujutab endast vajalikku tingimust selleks, et registreerimisest keeldumisele saaks anda üldise põhjenduse – vaid siis, kui neil on korraga sama olemus ja sama ülesanne. Nimelt ei ole CFCMCEE tõendanud, et kaupade ja teenuste olemust ning ülesannet puudutavad kriteeriumid peavad olema kumulatiivselt täidetud. Igal juhul võttis Üldkohus arvesse nii asjaomaste kaupade olemust kui ka ülesandeid.

36 Lõpetuseks väidab ühtlustamisamet, et CFCMCEE apellatsioonkaebus on lisaks vastuvõetamatu, kuna Üldkohus ei ole faktilisi asjaolusid sisuliselt ebaõigelt hinnanud.

Euroopa Kohtu hinnang

37 Euroopa Kohus on varem otsustanud, et absoluutsete keeldumispõhjuste kontrollimine peab puudutama iga kaupa või teenust, mille jaoks kaubamärki soovitakse registreerida, ja teiseks peab otsus, millega pädev asutus kaubamärgi registreerimisest keeldub, olema põhimõtteliselt põhjendatud iga sellise kauba või teenuse osas (vt analoogia alusel 15. veebruari 2007. aasta otsus kohtuasjas C-239/05: BVBA Management, Training en Consultancy, EKL 2007, lk I-1455, punkt 34).

38 Viimati mainitud nõude osas on Euroopa Kohus aga täpsustanud, et kui sama keeldumispõhjus esitatakse kaupade või teenuste kategooria või rühma kohta, võib pädev ametiasutus piirduda üldise põhjendusega, mis hõlmab kõiki asjaomaseid kaupu või teenuseid (eespool viidatud kohtuotsus BVBA Management, Training en Consultancy, punkt 37).

39 Muu hulgas ei või selle pädevale ametiasutusele antud võimalusega rikkuda põhinõuet, et kõigile otsustele, millega keeldutakse andmast ühenduse õiguses tunnustatud õigust, tuleb kohaldada selle õiguse tõhusa kaitse tagamise eesmärgil kohtulikku kontrolli, ja et see kontroll peab hõlmama põhjenduste õiguspärasust (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus BVBA Management, Training en Consultancy, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

40 Käesoleval juhul ilmneb vaidlustatud kohtuotsuse punktist 55 esiteks, et Üldkohus järeldas mainitud kohtupraktikast õigesti, et see võimalus hõlmab vaid kaupu ja teenuseid, mille vahel on piisavalt otsene ja konkreetne seos, selleks et need moodustaksid kõnealuste kaupade või teenuste piisavalt homogeense kategooria või rühma. Teiseks tõdes Üldkohus õigustatult, et niisuguse homogeensuse tuvastamiseks ei ole piisav üksnes asjaolu, et kõnealused kaubad või teenused kuuluvad Nizza kokkuleppe samasse klassi, sest mainitud klassidesse kuuluvad sageli väga erinevad kaubad või teenused, mille vahel ei ole tingimata piisavalt otsest ja konkreetset seost.

41 Olles vaidlustatud kohtuotsuse punktis 56 märkinud, et põhjenduse puudumine on avalikul huvil põhinev väide, kontrollis Üldkohus sama kohtuotsuse punktides 58–92, kas apellatsioonikoda analüüsis ja põhjendas piisavalt asjaomaste tähiste eristusvõime puudumist kõnealuste kaupade ja teenuste suhtes, mille jaoks neid tähiseid keelduti ühenduse kaubamärkidena registreerimast.

42 Nizza kokkuleppe klassi 9 kuuluvate kaupade kohta, mille osas palutakse vaidlustatud kohtuotsus tühistada, otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 59, et need

kaubad moodustavad sarnaste või isegi identsete tunnusjoonte ja ülesannete tõttu piisavalt homogeense rühma, et ühtlustamisamet võiks esitada üldise põhjenduse.

43 Samuti otsustas Üldkohus sama kokkuleppe klassi 36 kuuluvate teenuste kohta, mille osas palutakse vaidlustatud kohtuotsus tühistada, selle kohtuotsuse punktis 80, et kõigil neil teenustel on ühine omadus või sama eesmärk, nimelt kaubandustehingute sooritamine, kaasa arvatud maksmine kaardiga ja vajadusel elektrooniliselt, nii et on võimalik järeldada, et need teenused kuuluvad homogeensesse teenuste rühma, selleks et saaks esitada üldise põhjenduse.

44 Mis puutub lõpuks kõnealuse kokkuleppe klassi 38 kuuluvatesse teenustesse, mille osas palutakse vaidlustatud kohtuotsus tühistada, siis Üldkohus sedastas selle kohtuotsuse punktis 84, et need teenused kuuluvad selliste teenuste homogeensesse rühma, mis on otseselt seotud infotehnoloogia ja Interneti valdkonnaga, ja nende ühine omadus on võimalus pääseda kaardi abil Internetti või muusse kommunikatsioonivõrku ning võimalus teha seal teabeedastustoiminguid ja muid võrgutehinguid, nagu ostud ja maksed kaugtoimingutena.

45 Seega tuleb ilmselge põhjendamatuse tõttu tagasi lükata CFCMCEE poolt esimese väite raames esitatud etteheide, et Üldkohus on rikkunud määruse nr 40/94 artiklit 73, kuna ei põhjendanud piisavalt oma tõdemust, et need kaubad ja teenused, mille osas palutakse vaidlustatud kohtuotsus tühistada, on piisavalt homogeensed.

46 Samuti tuleb ilmselge põhjendamatuse tõttu tagasi lükata CFCMCEE poolt esimese väite raames esitatud etteheide, et Üldkohus tugines selle järelduse puhul ebaõigetele kriteeriumidele. Nimelt ei tulene vaidlustatud kohtuotsuse punktis 55 meenutatud kohtupraktikast kuidagi, et kaupade ja teenuste homogeensuse üle otsustamise kriteeriumid on kumulatiivsed ning puudutavad vaid nende olemust ja ülesannet. Seega,

nagu tuleneb vaidlustatud kohtuotsuse osadest, mida on meenutatud käesoleva määruse punktides 41–43, võttis Üldkohus kõnealuste kaupade ja teenuste homogeensuse hindamisel õigustatult arvesse eelkõige nende tunnusjooni, ühiseid olulisi omadusi ning nende ülesandeid.

47 Kuna esimese väitega seab CFCMCEE kahtluse alla Üldkohtu tõdemused selle hindamise raames, tuleb meenutada, et nagu on sätestatud EÜ artikli 225 lõikes 1 ja Euroopa Kohtu põhikirja artikli 58 esimeses lõigus, võib Üldkohtu otsuste peale edasi kaevata ainult õigusküsimustes. Kui apellatsioonkaebus ei sisalda niisuguseid küsimusi, tuleb see järelikult ilmselge vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta. Nimelt on Üldkohtul ainupädevus määratleda ja hinnata antud asjas olulisi faktilisi asjaolusid ning analüüsida tõendeid. Välja arvatud juhul, kui kohtule esitatud tõendeid on moonutatud, ei ole kõnealuste faktiliste asjaolude hindamine ja tõendite analüüs seega niisugune õigusküsimus, mis kuuluks Euroopa Kohtu poolt apellatsiooni korras läbivaatamisele (vt eelkõige 18. juuli 2006. aasta otsus kohtuasjas C-214/05 P: Rossi *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, EKL 2006, lk I-7057, punkt 26).

48 Kuna aga kõnealuste järeldustega seoses ei ole esitatud ühtegi väidet selle kohta, et Üldkohus oleks faktilisi asjaolusid või tõendeid moonutanud, tuleb asjaomane CFCMCEE argument ilmselge vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

49 Järelikult tuleb esimene väide osaliselt ilmselge põhjendamatuse ja osaliselt ilmselge vastuvõetamatuse tõttu tagasi lükata.

50 Teise väite kohta tuleb märkida, et eespool viidatud kohtuotsuse Eurohypo *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet punktist 54 tuleneb, et kuigi määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktides b–d osutatud kaubamärgi registreerimisest keeldumise absoluutsete põhjuste vastavad kohaldamisalad teatud määral kattuvad, ilmneb väljakujunenud kohtupraktikast siiski, et kõik selle määruse artikli 7 lõikes 1 nimetatud keeldumispõhjused on teineteisest sõltumatud ning vajavad eraldi hindamist.

51 Üldkohus uuris kõigepealt vaidlustatud kohtuotsuse punktides 30–34, kas esineb mõni määruse nr 40/94 artikli 7 lõike 1 punktis b nimetatud registreerimisest keeldumise põhjus, tuletades meelde taotletud kaubamärgi eristusvõime hindamise aluseks olevad õigusnormid ja kohtupraktika põhimõtted. Seejärel analüüsis ta sama kohtuotsuse punktides 35–51 seda, kuidas kõnealune avalikkus asjaomaseid tähiseid tajub. Analüüsi tulemusena jõudis Üldkohus järeldusele, et apellatsioonikoda võis põhjendatult järeldada, et need tähised ei ole kogumis hinnatuna ebatavalised või omapärased ja inglise keelt kõnelev avalikkus peab taotletud kaubamärke nii üksikasjades kui ka tervikuna kohe seotuks kaartidega, mis võimaldavad tasulist pääsemist Internetitaolisesse infotehnoloogilisse või elektroonilisse kommunikatsioonivõrku või elektroonilist maksmist sellise võrgu kaudu sooritatud kaubandustehingutes. Lõpetuseks uuris Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 58–62 asjaomaste tähiste eristusvõimet Nizza kokkuleppe klassi 9 kuuluvate kaupade suhtes, mille osas palutakse vaidlustatud kohtuotsus tühistada.

52 Nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 61 märkis, tähendab absoluutsete keeldumispõhjuste kohaldamisalade kattumine eelkõige seda, et kaupade või teenuste omadusi kirjeldaval sõnamärgil võib sel põhjusel puududa eristusvõime nende samade kaupade või teenuste suhtes, ilma et see piiraks siiski teiste põhjuste kohaldamist, mis võivad õigustada selle eristusvõime puudumist (vt analoogia alusel eespool viidatud kohtuotsus Eurohypo *vs.* Siseturu Ühtlustamise Amet, punktid 54 ja 69 ning seal viidatud kohtupraktika).

53 Järelikult otsustas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 60 õigustatult, et asjaomased tähised on kõnealuseid, Nizza kokkuleppe klassi 9 kuuluvaid kaupu kirjeldavad, nii et neil tähistel puudub eristusvõime.

54 Seega tuleb teine väide ilmselge põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

55 Kõike eeltoodut arvestades tuleb apellatsioonkaebus tervikuna rahuldamata jätta.

Kohtukulud

56 Vastavalt kodukorra artikli 69 lõikele 2, mida kodukorra artikli 118 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna ühtlustamisamet on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja CFCMCEE on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud mõista välja CFCMCEE-lt.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) määrab:

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europelt (CFCMCEE).

Allkirjad